

Palma: crisi estabilitzada

La batllessa de Palma, Aina Calvo (PSIB-PSOE), i el tinent de batlle, Eberhard Grosske (EU).

Tot i que encara no es pot pas dir que s'hagi tancat, la crisi política a Palma perd tensió i s'estabilitza.

La batllessa de Palma, Aina Calvo, ha decidit de mantenir el suport dels partits que signaren el pacte de govern el 2007. Es manté, per tant, la coalició governamental amb UM i Bloc. Així i tot, la crisi a l'ajuntament de la capital balear no s'ha resolt, i s'haurà d'esperar a veure què passa durant aquesta setmana i la vinent, quan es faran diverses reunions de comissions, de la junta de govern i del plenari per aprovar els pressuposts de la ciutat per a l'any que ve. Segons què passi, la batllessa es reserva la possibilitat

d'actuar o de deixar les coses com estan. Això sí, la setmana passada va voler deixar molt clar als seus aliats que no toleraria "més pantomimes ni rebequeries", en al·lusió a l'actitud tant d'Unió Mallorquina com d'Esquerra Unida aquestes darreres setmanes. I així mateix envià un missatge clar i català a l'oposició: "No dimitiré."

La crisi palmesana. La complexa crisi política general que durant deu dies s'ha viscut a les Balears té a Palma un dels focus principals. Con-

cretament, d'ençà que Miquel Nadal –cap de llista d'UM a l'ajuntament i regidor des del 2007– fou encausat judicialment, les relacions entre el seu grup i Esquerra Unida (EU) –que fa part del Bloc, juntament amb el PSM, Els Verds i ERC– s'anaren deteriorant com més anava més. La situació arribà a un punt de màxima tensió quan EU, en una reunió del consell polític ara fa dos mesos, decidí d'engegar una campanya de pressió contra els càrrecs d'Unió Mallorquina processats en afers judicials. Aquesta pressió, tal com fou definida pel coordinador general d'EU a Balears, David Abril, tenia per objectiu que els representants d'UM implicats en afers judicials dimitissin. El dia 16 de novembre proppassat, Maria Antònia Munar, presidenta del Parlament i presidenta d'honor d'UM, va anar a declarar per la primera imputació –en té dues–, la del *cas Can Domenge*. En el moment en què Munar arribava al Tribunal Superior de Justícia de les Balears, un grup de les joventuts d'EU la rebé amb pancartes i xiulets per exigir-ne la dimissió. Aquell acte va caure molt malament a UM. I no va agradar gens al PSOE, per tal com entenia que era una demostració pública de les profundes divergències entre els socis. Però la pressió no s'acabà aquí. A l'Ajuntament de Palma es reproduí més o menys la mateixa escena, ara contra Miquel Nadal i dos regidors del PP igualment encausats judicialment. La tensió entre EU i UM arribà a extrems que feien pensar en una ruptura, i, de fet, UM s'abstingué en una moció del PP que reprovava dos càrrecs d'EU que participaven a les protestes contra Nadal. Com que el PP té 14 regidors i UM 2 –el Bloc 2 més i el PSOE 11–, la reprovació va ser aprovada. Per si encara no n'hi havia prou, el 30 de novembre es va saber la segona imputació de Nadal –ara pel cas conegut per *Maquillatge*–, que afectava també més dirigents d'UM, per exemple, el conseller de Medi Ambient, Miquel Àngel Grimalt; la presidenta del Parlament, Maria Antònia Munar; i el president del partit, Miquel Àngel Flaquer. Era el mateix dia que hi havia plenari a l'ajuntament. Nova-

ment Esquerra Unida mobilitzà els seus militants contra Nadal, amb la clara complaença del tinent de batlle d'EU Eberhard Grosske. En aquesta ocasió irromperen a la sala de plens per protestar, bo i disfressats. La batllessa els expulsà de la sala perquè considerà que alteraven l'ordre. Però aquest gest no bastà a Unió Mallorquina, que abandonà el plenari. D'aquesta manera, PSOE i Bloc quedaren en minoria i perderen tot un seguit de votacions. Aleshores la batllessa Calvo, considerà que el fet que un dels socis abandonàs la resta de la coalició, amb què permetia que perdés votacions contra l'oposició conservadora, era una "deslleialtat" que no podia tolerar.

L'endemà –vegeu la crònica de les pàgines 54-56– es reproduí al Parlament un fet semblant: l'esquerra restà sola, en minoria, cosa que originà una gran tensió que dimecres de la setmana passada Francesc Antich ja considerava acabada. No obstant això, durant el llarg cap de setmana de negociacions –des del divendres dia 4 al dimarts dia 8–, l'afer de Palma no es va poder arranjar. A la conferència de premsa de dijous dia 3 al vespre, Antich, després de la comissió executiva del PSIB-PSOE, assegurà que "la inestabilitat s'ha de recuperar a totes tres institucions", és a dir, l'ajuntament, el Consell de

Ara, Aina Calvo confia que els advertiments a Unió Mallorquina i a Esquerra Unida facin efecte

Mallorca i el Parlament. Aquest era l'objectiu. Però no va ser possible d'assolir-lo. Segons que ha pogut saber aquest setmanari, el diumenge dia 6 es va constatar durant una de les moltes reunions de negociació que a Palma seria molt més difícil d'arribar a cap acord. Totes les parts instaren fort ferm els seus membres de l'ajuntament perquè fessin la pau, però la situació era molt pitjor que no la general i no va ser possible. Aleshores, tant el PSOE com el Bloc com UM decidiren d'aïllar la crisi consistorial. Dit d'una altra manera, pactar l'estabilitat al Consell i al Parlament –i al govern– i deixar-ne al marge l'ajuntament.

Calvo. La batllessa Calvo tenia decidit de destituir els membres d'UM i mirar de governar en minoria, cosa que equivalia a exposar-se a una hipotètica moció de censura que podrien guanyar el PP i UM si es posaven d'acord. Sobre això, val a dir que, segons una informació del *Diario de Mallorca* publicada el divendres dia 11, el regidor d'UM Miquel Nadal sondejà el PP per si podia tenir in-

terès a presentar-la, però la resposta fou negativa.

La decisió de Calvo, tanmateix, es trobà amb la petició que li va fer el secretari general del PSIB-PSOE, Francesc Antich, d'esperar uns quants dies a veure què passava i si podia reconduir tota la crisi o no. Calvo hi accedí. Així com la crisi general s'anava esvaint, la de Palma es mantenia oberta en tota la intensitat. Quan Antich anuncià el tancament de la crisi general deixà clar que Calvo "compta amb tot el meu suport" per a mirar de "trobar una solució a Palma", però "si no la troba", aleshores "també tindrà el meu suport total per a actuar". Dit en unes altres paraules: acceptava de restringir la crisi de l'ajuntament estrictament a l'àmbit de Palma, però alhora advertia els socis que Calvo tindria mans lliures per actuar si calia.

L'endemà de les paraules d'Antich, Calvo parlava en públic per primera vegada directament de la crisi a l'ajuntament: "Exigesc respecte, lleialtat, transparència i treball" als socis. No es mossegà la llengua a l'hora de reconèixer que la lleialtat s'havia perdut des del moment en què UM s'absentà del plenari, i també criticà EU dient que "s'han d'acabar les pantomimes". A més, es mostrà decidida a no deixar el futur de la institució "a mans de qui representa el passat més fosc de la història de la ciutat, que és Rodríguez", en referència al nou president de la junta territorial de Palma del PP, José María Rodríguez, durant molts d'any home fort dels ajuntaments en mans de la majoria del PP.

Ara, Aina Calvo confia que els advertiments a Unió Mallorquina i a Esquerra Unida facin efecte. Durant aquest setmana i la vinent es veurà si tot s'ha acabat o si hi ha destitucions i, si és el cas, quines noves possibilitats es presenten.

TERESA AYUGA

Miquel Nadal, encausat judicialment, va dimitir com a conseller de Turisme, però no com a regidor de l'Ajuntament de Palma.

Miquel Payeras